

Sygn. akt II Ca 175/24

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 25 kwietnia 2024 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący Sędzia Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2024r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O.

przeciwko Bank (...) Spółka Akcyjna

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowie Wielkopolskim

z dnia 21 września 2023 r. sygn. akt I C 144/23

1. oddala apelację;
2. zasądza od pozwanego Banku (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. kwotę 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym z odsetkami ustawowymi za opóźnienie naliczanymi po upływie tygodnia od dnia uprawomocnienia się wyroku w tym zakresie do dnia zapłaty.

Sygn. akt II Ca 175/24

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 21 września 2023 r. Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim w sprawie z powództwa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w O. przeciwko pozwanemu Bankowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę, zasądził od pozwanego Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. z siedzibą w O. kwotę 2.169,42 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty (pkt I); oddalił powództwo w pozostałej części (pkt II) i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 997,33 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt III).

Apelacją wniesiona przez pozwanego powyższy wyrok został zaskarżony w części uwzględniającej powództwo a mianowicie w zakresie punktu I i III wyroku.

Zaskarżonemu wyrokowi pozwany zarzucił:

1. Naruszenie przepisów postępowania mające wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, tj. art. 227 k.p.c. , art. 235² § 1 pkt 1-6 k.p.c. i art. 235² § 2 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzeniu dowodów zawnioskowanych przez pozwanego w odpowiedzi na pozew 2 tj. dowodu z zeznań świadka K. K. (1) oraz dowodu z niezanonimizowanej umowy cesji;

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 58 § 2 k.c. w związku z art. 509 k.c., art. 49 u.k. art. 65 ust. 1 i 2 w zw. z art. 506 § 1 k.c. poprzez uznanie, że umowa cesji zawarta pomiędzy (...) sp. z o.o. a kredytobiorcą jest ważna; uznanie, że umowa pożyczki z dnia 06.09.2017 r. nie stanowiła umowy nowacji; uznanie, że w przypadku przedterminowej spłaty kredytu, obniżeniu ulegają wszystkie koszty kredytu, bez względu na to, czy dotyczą one okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy; uznanie, że redukcja całkowitego kosztu kredytu ma charakter proporcjonalny, tj. winna być dokonana proporcjonalnie do okresu, o który skrócono czas trwania umowy.

Wskazując na powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpatrzenia; zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za postępowanie I instancji oraz za postępowanie w II Instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja pozwanego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy akceptuje w całości i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego, zgodnie zatem z treścią art. 387 § 2¹ pkt 1 k.p.c. nie istniała potrzeba powtarzania powyższych ustaleń. Sąd Okręgowy nie prowadził postępowania dowodowego, a apelacja nie zawierała zarzutów co do okoliczności faktycznych ustalonych przez Sąd Rejonowy. Uzasadnienie wyroku ogranicza się wówczas do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku przytoczeniem przepisów prawa (art. 505¹³ § 2 k.p.c.)

W związku z treścią apelacji powoda podnieść też tu trzeba, co następuje.

Podstawowe znaczenie dla oceny zasadności roszczenia powoda miało potwierdzenie zawarcia przez cedenta umowy pożyczki oraz, że we wskazanym czasie faktycznie doszło do zwrotu określonej kwoty udzielonej pożyczki, a ponadto do cesji wierzytelności przysługującej cedentowi.

W związku z zarzutem apelującego pominięcia dowodu z zeznań świadka K. K. (2), mimo uchybień Sądu polegających na braku postanowienia o pominięcia tego dowodu (art. 327¹ k.p.c. i 235² § 2 k.p.c.), nie doszło jednak do naruszenia art. 235² § 1 pkt 1-6 k.p.c. Z wniosku dowodowego pozwanego, zawartego w odpowiedzi na pozew, wynika bowiem, że dowód ten został wniesiony na fakt niesporny tj. zawarcia umowy cesji i jej warunków. Z kolei ocena prawna nieważności umowy z powodu wyzysku, nie należy do sfery faktów, lecz do drugiej z podstaw apelacji.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy uznał, że pominięcia tego dowodu, znajduje ostatecznie oparcie w art. 235² §1 pkt 5 k.p.c. dlatego też na podstawie tego przepisu i w związku z art. 391 §1 k.p.c. pominął wniosek dowodowy ponowiony przez pozwanego w jego apelacji.

Sąd Okręgowy uznał zawarty w apelacji pozwanego zarzut naruszenia prawa materialnego za nieuzasadniony.

Zgodnie z art. 49 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2019 r. poz. 1083), w przypadku spłaty całości kredytu przed terminem określonym w umowie, całkowity koszt kredytu ulega obniżeniu o te koszty, które dotyczą okresu, o który skrócono czas obowiązywania umowy, chociażby konsument poniósł je przed tą spłatą.

W przypadku spłaty części kredytu przed terminem określonym w umowie, ust. 1 stosuje się odpowiednio. Obniżeniu ulega całkowity koszt kredytu, który obejmuje również odsetki

i prowizję.

Aktualna jest nadal, i niebudząca wątpliwości, interpretacja powyższego przepisu, która wskazuje, że pojęcie „całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta” obejmuje „wszelkie inne opłaty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt, które to koszty znane są kredytodawcy” oraz że koszty te obejmują „także koszty usług dodatkowych związanych z umową o kredyt”. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości pojęcie to oznacza wszystkie koszty, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z umową o kredyt i które znane są kredytodawcy. Uprawnienie konsumenta do obniżenia całkowitego kosztu kredytu, w przypadku jego spłaty w całości przed terminem określonym w umowie, obejmuje także prowizję za udzielenie kredytu. (Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 16 lipca 2020 r. C-686/19 Legalis Numer 2399245, Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2019 r. III CZP 45/19, OSNC 2020/10/83, LEX nr 2751805).

Nie doszło do naruszenia art. 58 §1 k.c. w zw. z art. 509 k.c. i art. 49 u.k.k.

Zarzut nieważności oparty o tak zaprezentowany argument jest chybiony. Należy w tym miejscu podkreślić ugruntowany pogląd w nauce i orzecznictwie, że przeniesienie samej wierzytelności nie może naruszać praw i godnych ochrony interesów konsumenta. (zob.

G. K., w: K., Komentarz KC, t. III, C. O., 2014, s. 864; J. M., Obrót wierzytelnościami, s. 39; K. Z., w: G., M., Komentarz KC, 2014,

s. (...); zob. także S. Pasięka, Prawne aspekty przelewu wierzytelności konsumenckiej, s. 253

i n.). Nigdy natomiast nie budziła wątpliwości dopuszczalność przelewu wierzytelności konsumenta służących mu przeciwko przedsiębiorcy. Nietrafny zatem jest pogląd apelującego, że przelew wierzytelności konsumenckiej na innego przedsiębiorcę jest czynnością nieważną. Cesja wierzytelności dokonanej przez pożyczkobiorcę na spółkę nie niweczy statutu umowy pożyczki jako umowy konsumenckiej, gdyż ważna jest nie tożsamość stron lecz status stron umowy kredytu (por, wyrok z dnia 11 września 2019 r. Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-383/18.).

Nie doszło również do naruszenia art. 65 ust. 1 i 2 k.c. w zw. z art. 506 § 1 k.c., bowiem pogląd, pozwanego że umowa pożyczki z dnia 16.10.2017r. stanowiła umowę nowacji, zobowiązania wynikającego z innej umowy pożyczki z dnia 14.04.2016 r., nie znajduje uzasadnienia w ustalonych faktach, bowiem wola nowacji winna wynikać z treści oświadczeń zawartych w umowie. Tymczasem skutek nowacji nie może wynikać z samego sposobu rozporządzenia przez pożyczkobiorcę uzyskanymi środkami pieniężnymi na podstawie innej umowy.

Podstawa do przedstawienia zagadnienia prawnego Sądowi Najwyższemu wynika

z art. 390 k.p.c. Wątpliwości, które wskazał we wniosku skarżący, nie stanowią poważnej wątpliwości, które Sąd drugiej instancji mógłby przedstawić do rozstrzygnięcia Sądowi Najwyższemu. Do takich nie należą bowiem wątpliwości skarżącego co do czasowego zakresu skuteczności orzecznictwa unijnego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało na podstawie art. 385 k.p.c. orzec jak w sentencji.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi pozwanego jako stronę przegrywającą.

Janusz Roszewski